

17. oktober

EM2018/173

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge en redegørelse, der beskriver hvordan en forsøgspulje til etablering og udvidelse af frysekapacitet i bygderne mest hensigtsmæssigt sammensættes og udmøntes. Redegørelsen skal bl.a. inddrage erfaringer fra kommuner, erhvervsliv og KANUNUPE og belyse ressource-, beskæftigelsesmæssige og økonomiske hensyn. Redegørelsen skal omdeles til Inatsisartut, således at redegørelsens konklusioner kan indgå i arbejdet med FFL20.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Peter Olsens forslag om etablering og udvidelse af frysekapacitet i bygderne, som er udformet som et forslag til Inatsisartutbeslutning, vil vi hermed takke for og vil komme med følgende bemærkninger hertil.

I byer og bygder samt på fiskefabriksskibe der har fryserkapacitet og i forbindelse med de problemer der forefindes omkring fragt af fiskeprodukter, så kommer vi ikke udenom, at der set under ét er et samlet behov for en reform, hvor man bør opmuntre Naalakkersuisut til, at de skal arbejde henimod dette i samarbejde med alle der er berørt heraf.

Vi vil endvidere fra Siumut opfordre til, at man medtager følgende for at få styr på problemet:

Kravene til indhandlingsskibe trænger til at moderniseres, hvorfor man bør sætte op som mål at rammebetingelserne hertil skal tilpasses, som eksempel herpå er det et krav til de der ønsker at indføre indhandlingsskibe, at de har et stykke landjord for at få tilladelse m.m., disse forhold bør vurderes, således at man opnår at sætte konkurrencemomentet højere for at få mest muligt udbytte af fiskeriet, så vort land og dets befolkning i sidste ende får det størst mulige udbytte heraf.

De bygder og byer der i dag ikke har nogen konkurrence der må man få skabt konkurrence, men man får samtidig lyst til at spørge om priserne kun kan blive højere ved en øget konkurrence.

I vores samhandel med udlandet bør vi få direkte samhandel således, at vi kan opnå de højst mulige priser til vort land og dets befolkning uden dog at forglemme, at holde dørene åbne overfor vore handelspartnere.

I samhandlen med udlandet skal man sætte som mål, at mellemeleddene skal være så små som muligt, idet vort land jo ikke kun er et sted hvor man udfører eksportvarer, men vi er også som en butik som andre lande skal kunne handle med, hvilket kan ske uden hensyn til om der er tale om en råvare eller en færdigvare, for det vigtigste er hvad der bedst betaler sig i sidste ende for vort land og dets befolkning.

Den selvstyrejede virksomhed RG bør gøres rede til, at kunne have andre medejere, for eksempel kunne det være folk der har viden om eksport, folk der er i berøring med virksomheden for eksempel arbejderne og ikke mindst fiskerne, for vi kommer ikke udenom, at alle er afhængige af hinanden og, at virksomheden vil være mere helstøbt fremfor som i dag hvor alle interessenterne

fremstår som fjender. Hvis vi skal til at drive vore virksomheder på den måde, så må vi sætte et mål op om, at stramme op på reglerne så enkeltstående individer ikke får alt for stor magt.

Flere af vore opfordringer bør nyde Naalakkersuisuts bevågenhed og vi opfordrer til, at man medtager disse ting under de forskellige sager. Med disse bemærkninger finder vi fra Siumut det ikke værd at støtte forslaget.

Og så ønskes I en god debat

Henrik Fleischer, Siumut